

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

ZATURDAG, 3 APRIL.

Uithoofde van het PAASCHFEEST,
naal onstandigheden Dingsdag deze
Courant niet verschijnen.

AMSTERDAM, 2 April,

Voor Ferland.

Van 31 Maart, 12 uur des namiddags.

Bedrag der vorige opgave f 30170,38

aan opgespaarde centen, van eenige		
weezen te A.	f 3,—	
Door den hogg-welgeboren heer baron		
van Lamsweerde, andermaal ontvangen:		
van een onbekende, ten behoeve der		
onbekende kerk f 2,50. b Eene gift,		
van de spreuk:		
die geeft van hetgeen wat hij heeft,		
te waken, dat hij leeft, f 2,— van di-		
en dienstboden, enz 50 c. Te zamen	f 3,—	
Door tusschenkomst van den wel-erw.		
heer J. van Gent, te Alkmaar: Van J.		
N. uit A.	f 5,—	
Door tusschenkomst van den wel-erw.		
heer Pastoor van Warmenhuizen	f 20,—	
van Wieringen	f 15,—	
Van N. N.	f 1,234	
Door den wel-erw. heer A. van Hecke,		
Pastoor en Dekan te Hulst, uit de ge-		
meente Hylt, f 24,73, ten uit de gemeente		
kerk kapelle f 2,—	f 26,73	
Door mevrouw van der Horst, te		
Hoorn, van E. de H. te Hoorn	f 1,—	
Door me. Borman, nog uit Gorcum.	f 10,—	
Van N. N.	f 7,—	
«Beati qui persecutionem patientur		
propter justitiam.» Van de erw. H. H.		
Past. en Kapell. van Voerendaal (Limburg)	f 10,—	
«Van hune dienstmeid C. M.»	f 1,—	
«Een Katholiken van Ubagh-over-		
Worms (Limburg)	f 19,—	f 416,96
Bij den heer Lux, President der Vereeniging		
van den H. Vincentius van Paulo, te 's Gravenhage:		
Nog van den erw. heer Bogaers, te		
Roermond: Van mevr. D. v. d. R.		
aldaar f 10,— uit de offerbus in de kerk		
te Montfort (dekanat Roermond) «Some		
bread to the poor of Ireland» f 23,—		
Uit de offerbus te Neer (dekanat Roer-		
mond) f 25,02. Te zamen f 58,02		
Van me. V. G. te 's l'lage	f 1,—	
«Vr. Id.	f 1,—	f 60,02
Totaal f 30347,37		

Tel. Vrijdag 2 April, 12 uur des namiddags, ten 12 ure.

Wij hebben in ons nummer van 23 Maart aangekondigd, dat de Beschuldigingen, door den correspondent van het Handelsblad op de geestelijkheid van Luxemburg, geworpen, met den minister schijn van grond hadden; tegendeel, dat de onverschuldigdheid en het misbruik van magt zijn gepleegd door de vrienden van het tweemaal overleden, onder stilzwijgende goedkeuring en medewerking der autoriteiten.

Wat wij hebben gezegd werd bevestigd door een ministerieel resoluut, van December 1828, welke ook in Luxemburg van toepassing is. Wij zullen die hier in haar geheel laten volgen, om te doen zien, wat er te denken is van de petitiën van Luxemburg, die door de moeite geven den Koning lastig te vallen met afschrijven, waarin zij met voeten treden elk begrip van recht, den Koning voorleggen te treden in hune ongerechtigheid, met versmading van vroeger gestelde beginselen. Zie hier de bedoelde missive van den minister van Binnenlandsche zaken, dd. 8 December 1828, aan de gouverneurs der zuidelijke gewesten, waaronder toenmaals het Hertogdom Luxemburg behoorde:

«Gelangt is bij den Koning in den raad van State een klacht ingekomen, tegen een desservant eener hulpkerk, wegens het weigeren van begraven en het doen van geboden bij lijdendiensten voor een persoon, die, uit hoofde van eenen bijna subieten dood, zonder van de laatste Sacramenten voorzien te zijn, gestorven is; terwijl dezelfde de toediening daarvan niet konde vragen, omdat zij zich in eenen aanhoudenden staat van krankzinnigheid bevond, uithoofde van welke zij reeds ver-

scheidene jaren door de regterlijke autoriteiten was geïnterdiceerd geworden.

«De bezwaren, tegen den desservant ingebracht, bestaan in het navolgende:

«1°. Zijne diensten te hebben geweigerd tot het begraven van de overledene.

«2°. Insgelijks geweigerd te hebben eenige kerkieraden, waarvan men had wenschen gebruik te maken bij het ter aarde bestellen van het lijk, welke ter aarde bestelling door de plaatselijke autoriteit is geschied.

«3°. Van het lijk te hebben doen begraven op een onoorlijke en niet gewijde plaats van het kerkhof.

«Zijne Majesteit, na de commissie uit den raad van State voor de zaken der R. K. eredienst gehoord te hebben, heeft overwogen:

«In de eerste plaats: dat het gouvernement zich niet behoort in te laten met moeilijkheden en geschillen, die bij dergelijke gelegenheden ontstaan, wanneer personen zich aan weigeringen van de geestelijkheid blootstellen, aangezien deze soort van plegtigheden geheel en al van den wil der geestelijkheid afhangt, en dezelve niet noodig zijn voor eenige acte van den burgerlijken stand; dat overigens geene wet aan de inwoners de verplichting oplegt, die plegtigheden te vragen, noch aan de geestelijken der verschillende erediensten, om dezelve te volbrengen, en dat het alzoo alijd aan den vrijen wil wordt overgelaten, van de ene zijde om dezelve te vragen en van de andere zijde, om ze te weigeren.

«In de tweede plaats, ten aanzien van het uit te oefenen recht en de te vervullen pligten der plaatselijke autoriteiten en omstandigheden, als waarvan hier de reden is, dat in het onderhavig geval, na de weigering bekomen te hebben, dat volgens de herhaalde weigering van den desservant, deze begraving niet naar de gewone wijze en gebruiken zoude geschieden, de regering zich had moeten herinneren, dat de kerkhoven aan de plaatselijke autoriteiten onderworpen zijn, en dat het de regering alleen was, in overeenkomst met de bloedverwanten van de overledene, die de plaats had moeten aanwijzen, waar het graf gegraven en het lichchaam ter aarde besteld zoude worden. Dat uit dit ontegenzeggelijk recht, voor de regering, de verplichting voortvloeide, om de familie tegen de aanspanningen van den desservant te beschermen en voor te komen, dat het graf op een onbetamelijke plaats, door den desservant aangewezen, gemaakt werd, waartegen de familie zich te vergeefs heeft verzet; dat deze verplichting van de regering te dringender was, daar de desservant, door zijn gedrag, den spot dreef met de civiele autoriteit, ergernis in de gemeente veroorzaakte en de familie kwelde, die gewis recht heeft, om te reclameren tegen de beleedigingen, die zij van hem heeft ontvangen.

«Op grond van deze beweegredenen, heeft de koning mij, bij kabinets-brief van den 19 Nov. 11, n. 61, gelast met de uitvoering van de navolgende bepalingen:

«1°. Aan de requestante te kennen te doen geven, dat er geene termien bestaan, om hare klachten te aanmerking te nemen, ten aanzien van de weigering van den desservant, om de begraving te vergezellen, de gebruikelijke ceremoniën te verrigten, en priesterlijke ornamenten te leenen.

«2°. Dezelve te informeren, dat zij niet verstoken kan worden, en zulks inderdaad ook niet is, van het recht, om zich met de regering van de plaats te verstaan, ten einde met onderlinge overeenstemming hare bloedverwante te doen begraven bij hare overledene familie, zoo als zij zulks gevraagd heeft, en dat zij dit nog kan doen ten uitvoer brengen, wanneer de verlopen tijd, dat de begraving heeft plaats gehad, hierin geene hindernis te weeg brengt, of wel dat zij ten deze kan voorzien, door het plaatsen van een opschrift, of op eenige andere wijze.

«3°. De bedoelde plaatselijke regering te gelasten, om de familie der requestante voor te staan in het uitvoeren van al datgeen, wat hare eer en het algemeen gevoelen eischen.

«4°. Almede aan de belanghebbende te kennen te geven, dat zij onverlet blijft, om hare regten voor de geregelde justitie, tegen den desservant te doen gelden, wanneer zij zulks noodig oordeelt.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden tegen f 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

«5°. Eindelijk de gouverneurs der zuidelijke provincien mit te noodigen, om te waken, dat de hierboven vastgestelde beginselen telkens worden opgevolgd, wanneer de priesters zullen weigeren, om de gebruikelijke ceremoniën bij de begravenissen te verrigten, of dat de bloedverwanten van de overledenen niet goedvinden, om hunne diensten daartoe in te roepen.

Ik heb de eer mij bij deze, enz.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
 (get.) L. van Goyenkamp.

Deze missive is, bij eenen brief van den minister van binnenlandsche zaken van den 20 Aug. 1830, n. 67 (zie bijvoegsel tot het Staatsblad voor 1830, n. 196) medegedeeld aan de gouverneurs der noordelijke provincien.

Men gelieve bij de lezing van de bovenstaande resolutie voor oogen te houden, dat zij is genomen in 1828 en door den heer van Goyenkamp. Als men zich herinnert, dat de regering zich toen tot hoofdzaak had gesteld, om zich met allerlei kerkelijke zaken in te laten, ten einde er zich meester van te maken, en dat de heer van Goyenkamp voor niets terug deinsde, als het daarop aankwam; dan zal men begrijpen, waarom de regering toen een dusdanige resolutie heeft genomen, namelijk, omdat zij onmogelijk tot een andere kon besluiten, wilde zij het gouvernement niet de plaats doen innemen der geestelijkheid, en deze tot een onderdeel maken van de burgerlijke administratie. Dat zij een gering toe gevoelde blijkt uit bovenstaande stuk. De onbeperkte bevoegdheid, om over de kerkhoven, ook de Katholieke ingewijde begravingen, te beschikken, de verheeling der oorzaken, die aanleiding hadden gegeven tot de weigering der kerkelijke begraving, de onware voorstelling, als hadde zulks plaats ter oorzaak van krankzinnigheid, als of een priester daarom een kerkelijke begraving weigeren kon, duiden genoeg aan den vijandigen geest, die bij de regering toen voorzat; en strekken ten bewijze, dat de regering gaarne aan de requirante voldoening zoude hebben gegeven, indien er eenig voorwendsel van magt ware te vinden geweest, om zulke aanmatiging te keuren.

Tot nadere inlichting van de gezindheid der autoriteiten in Luxemburg leze men het volgende in het Journal de Commerce d'Anvers: «Ten gevolge der weigering van de Katholieke Geestelijkheid, om tegenwoordig te zijn bij de begravingen van den Heer Gode, lid van den Regeringsraad van het Groothertogdom, heeft het Stedelijk Bestuur der stad Luxemburg het gezamenlijk tot het aankopen van een kruis, dat op het Stadhuis te waard zal blijven, ten einde te dienen bij de ter aarde bestelling van alle Katholieke Christenen, aan welke de geestelijkheid hare bijstand zou weigeren.

Welk een denkbeeld maken zich die heeren van godsdienst? En verwachten zij van de Luxemburgers, dat deze zich met het kruis der regering zullen laten ter aarde bestellen even gelijk zij het nu doen met de Katholieke plegtigheden? Is de stedelijke regering een soort van kerkelijke autoriteit geworden, belast met de godsdienstige begravingen der inwoners? Is zij een synode? Is zij een priesterschap? Wat al ongerijmdheden stapelen zulke lieden op elkander!

Onze Correspondent aan den Rijn schrijft ons dd. 31 Maart: «Ik heb u de droevige tijding te melden, dat Mgr. Georg Kellermann, verkozen bisschop van Munster, eergisteren avond ten 6 ure plotseling is overleden. De waardige man had zijne gebeden verrigt in den dom, en wilde huiswaarts keeren. Een oude vrouw, die zich in de kerk bevond, bespeurde, dat hij zich aan een bank vasthield, en dat hem de krachten ontzaken. Zij liep hem te hulp met nog een andere vrouw en een priester. Mgr. zeide hun, dat hij ging sterven. Met moeite werd hij huiswaarts gebracht. Zij hoorden hem nog verzuchten: «God, wees mijne ziel genadig; Heer! dat uw wil geschiede, en zagen hem onmiddellijk daarop den geest geven. Dit overlijden wordt overal diep betreurd. De gansche diocesis bemint hem, en had op hem, den toekomtigen bisschop, hare hoop

gebouwd. Mgr. was door den H. Stoel nog niet bevestigd; maar men wachtte elken dag de breve van Rome.

Uw beroep, voor de arme Ieren heeft hier weerklank gevonden. Behalve de *«Rhein und Mosel-Zeitung»* hebben ook de *«Rheinisches Kirchenblatt»* en de *«Westphälische Merkur»* en andere bladen uw artikel *Brood voor Ierland* overgenomen, en aalmoezen gevraagd. Boven genoemde bladen hebben 1,320 fl. bijeenbracht; te Berlijn heeft men voor Ierland 2 à 3,000 fl. ingezameld.

Zr. Ms. gezondheids-toestand is dermate vooruitgegaan, dat deswege sinds gisteren geen bulletin meer is uitgegeven.

Wij hebben particuliere berigten uit Ierland ontvangen, volgens welke de nood aldaar nog altijd even hoog is. De sterfte der kinderen moet vreselijk zijn, en, angst de berigtgever er bij, misschien mag men dit niet een ongeluk noemen, daar, uit gebrek, de ouders zelf hunne kinderen het voedsel beginnen te betwisten. Wij hopen in ons volgend N°. op dit schrijven terug te komen.

Als eene bijdrage tot de geschiedenis der Nederlandsche kunst moge dienen, dat onder meerdere schilderijen, behoord hebbende tot het kabinet van den baron Verstolk van Soelen, het schilderij, door hem voor f. 10,000 aangekocht uit de verzameling van Goll van Franckenstein, thans voor Engelsche rekening is verkocht voor 3000 guineas, terwijl het kabinet tekeningen, dat den overledenen had gekost f. 58,000, verkocht is voor f. 80,000, waarvan slechts voor f. 22,000 naar het buitenland is gegaan. Dit mag wel eene lofrede op de echt klassieke Nederlandsche schilder- en teekenscholen genaamd worden.

Jongstl. Zaterdag is in het hoofdetablissement der Maatschappij ter invoering der Zijdeteelt in Noord-Brabant, te St. Michiels-Gestel door de heeren W. H. de Vriese, Mr. E. de Markas, Mr. J. Thooft, L. Lenersan en J. A. T. Chabot als op verzoek van aandeelhouders zich het bestuur van gedachte maatschappij hebbende laten welgevallen, hij inoude des eersten een geschiedkundig wetenschappelijk en financieel rapport omtrent de aangelegenheden der instelling ten aanhoore van aandeelhouders uitgebracht. Bij dit rapport moet voldingend uitgemakt wezen, dat hier te lande de cultuur van den maatschappij-boom en zijdeteelt met goed gevolg plaats hebben kan, zoo dat gedacht bestuur geen oogenblik gearzeld heeft, om tot instandhouding der maatschappij te adviseren. Wel liet, na al het voorgevallene, de financiële toestand der maatschappij nog al iets te wenschen overig, maar tevens was het rapport den weg aan, hoe voortaan bij eene zinnige handelwijze en eene geringe bijdrage, deze tak van volksnijverheid aan zooveel onder de mindere klasse een eerlijk stuk broods zal kunnen verschaffen. (Handelsblad.)

ARNHEM, 30 Maart. Li. Vrijdag vertrok van hier wederom een tachtigtal landverhuizers der afgescheidenen naar Noord-Amerika, om zich te Rotterdam, door tusschenkomst der Heeren Hudig en Blokhuisen, op het schip de *Dankbaarheid*, Kapt. Poll, naar New-York in te schepen, van waar zij zich te Woupen, district Milwouskij in West Council; nog zeven honderd uren verder dan genoemde stad, bij hunne zich reeds sedert den voorzomer des verleden jaars, daar bevindende land- en provinciegenooten, gaan voegen. Onder genoemde verhuizers bevonden zich zeer wel gestelde bewoners van Rensselaer en Velp, zoodat men gerust kan berekenen, dat zij, door den verkoop hunner onroerende en roerende goederen, een zeer aanzienlijk kapitaal den lande uitvoeren, om, ter plaatse hunner bestemming de noodige landerijen aankoop te bekomen, ten einde die in hoederijen te herscheppen. Zóó gingen deze en zoo gaan er binnen kort nog veel meer. De kerk der afgescheidenen te Arnhem is dan ook werkelijk reeds te gelde gemaakt. (Tids. N.)

GRONINGEN, 30 Maart. Door den ontvanger der in- en uitgaande regten en accijzen alhier zijn in der tijd aan den agent van 's Rijks schatkist, mede alhier, onderscheiden stukken van 25 cents (of zoogenoemde oude zesdehalven) aangeboden, doch door dezen geweigerd. Immers hij beweerde, dat deze muntstukken vielen in de letter der resolutie van Z. Exc. den Minister van Financiën van 6 Maart jl.; dien tengevolge zijn door den ontvanger deze afgekeurde 25 centstukken aan den Minister van Financiën ter goedkenning opgezonden. Nu verneemt men, dat deze 25-centstukken door den Minister van Financiën aan den Agent zijn teruggezonden, met kennisgeving, dat deze stukken niet vallen in den geest der resolutie van 6 Maart jl., maar dat de resolutie alleen ziet op versch gesnoede stukken, tot welke de misdadige hand der geldbesnoeiing zich ook had uitgestrekt. Hiermede zal men nu de zaak der oude zesdehalven wel kunnen houden voor afgedaan (!!!).

KAMPEN, den 30 Maart. Gisteren arriveerden hier 210 landverhuizers, mannen, vrouwen en kinderen, tot zuigelingen toe, aangebragt met de Rijn- en IJssel-Stoomboot, welke nog dien zelfden dag de reis naar Z.-Amerika hebben voortgezet. Er wordt nog een groot getal dezer lieden uit Duitschland verwacht; sommigen zeggen 2000 anderen brengen dit cijfer op 16,000 en hooger. (K. C.)

ZIERIKZEE, 30 Maart. Naar men vernceemt, heeft de Hoog Welgeb. Heer Markies de Thouars van het onlangs tegen hem, door de Arrondissements-Regtbank alhier, uitgesproken vonnis appel doen aantekenen. (Zier. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 31 Maart. Dezen morgen is een buitengewoon koerier naar Madrid afgecisd; hij is houder van de gewone dépêchen, van een brief van Koningin Christina aan hare dochter en eene van Mevr. de Hertogin van Montpensier. Men verzekert, dat de Infante Luisa daarin aan hare zuster, die zij altijd de innigste gene- genheid heeft toegedragen, raadgevingen mededeelt aangaande het gedrag, dat zij onlangs gehouden heeft.

In den afgelopen nacht ontsiep te Saint-Germain-en-Laye, in den ouderdom van 67 jaren, prins Julius de Polignac, voormalig minister van Karel X aan de gevolgen eener verouderde jichtkwaal. Zijn broeder, de hertog de Polignac is in het begin dezer maand overleden. Thans is nog slechts een van de drie broeders overgebleven, namelijk de graaf Melchior de Polignac eertijds adjudant van Karel X en oud-gouverneur van Fontainebleau. De prins de Polignac laat zes kinderen na.

Li. Donderdag 25 Maart heeft de commissie ter verdediging van de vrijheid van onderwijs zich naar den heer O'Connell begeben, ten einde hem de hulde harer eerbiedige sympathie aan te bieden. Aan het hoofd der commissie bevonden zich de markies de Barthelemy, pair van Frankrijk, de heeren burggraaf de Falloux, de graaf van Quatrebarbes, Clappier, du Rozier en de graaf de Merode, gedeputeerden; de heeren Lenormant en Mauvais, leden van het Instituut, de baron de Montigny, raadshier bij het koninklijk hof, de burggraaf de Bon-neuil, president der commissie van verzoekschriften, de heeren de Coax, hoofdredacteur en Veuillot, toegevoegd hoofdredacteur van de *Univers*, enz.

Nadat alle leden in het eenvoudig vertrek van den heer O'Connell waren binnengetroffen, sprak de president der commissie, de graaf de Montalembert, hem met de volgende woorden aan:

»Mijnheer en doorduchtige vriend!
»Toen ik het geluk had u voor vijf jaren in uwe woning te Derrynane, aan den oever der Atlantische zee voor het eerst te zien, toen was slechts een weinig tijds te voren de Julij-omwenteling voorgevallen, en gij waart toen reeds ernstig bezorgd over het lot, dat de godsdienst in Frankrijk zou ondergaan. Ik ving toen eerbiedig uwe wenschen en lessen van uwe lippen op. Reeds toen toondet gij ons het doel aan, waarnaar wij moesten streven, en den regel, dien wij te volgen hadden, namelijk: de kerk door wettige en burgerlijke middelen bevrijden van het tijdelijk juk en te gelijkertijd hare zaak afscheiden van alle staatkundige belangen.

»Ik acht mij gelukkig u heden te kunnen toonen, dat uwe lessen bij ons hare vruchten gedragen hebben. Ik kom u diegenen voorstellen, die zich in Frankrijk het eerst als medige krijgslieden geschaard hebben onder de banier, die gij het eerst ontrold hebt en die nimmer meer zal verdwijnen. Wij zijn alle uwe kinderen, of liever uwe leerlingen. Gij zijt onze meester, ons voorbeeld en onze roemvolle onderwijzer.

»Daarom komen wij de innige en eerbiedige hulde brengen, die wij verschuldigd zijn aan den man, die in onze dagen het meest heeft verrigt voor de waardigheid en vrijheid van het menschelijk geslacht en inzonderheid voor de staatkundige opvoeding der katholieke volken.

»Wij komen in u den man bewonderen, die het schoonste werk heeft tot stand gebragt, dat aan den mensch gegeven is hier op aarde uit zijn brein te scheppen; den man, die, zonder eene enkele droppel bloeds te vergieten, aan zijn vaderland de nationaliteit, en aan acht miljoen Katholieken hunne staatkundige regten herwonnen heeft. Wij komen in uw persoon den bevrijder van Ierland begroeten, van die natie, welke ten allen tijde in Frankrijk broederlijke gevoelens heeft opgewekt, en die het u zal dank weten, dat zij nooit weder onder het juk van het protestantsch fanatisme zal vervallen.

»Maar gij zijt niet alleen de man eener natie, gij zijt de man der geheele christenheid. Uw roem bepaalt zich niet alleen bij Ierland, maar strekt zich uit over het geheele katholicisme! Overal, waar de Katholieken tot de bevestiging van burgerdeugden herhooren worden, en zich wijden aan het herwinnen hunner wet-

tige regten, daar vindt gij naast God uw werk wel Overal, waar de godsdienst zich tracht te bevrijden het juk, dat verscheidene geslachten van sophisten regtsgeleerden haar hebben gesmeed, is zij dit n God aan u verschuldigd. Mogen deze gedachten u sterken, u verjeugdigen in uwe lichaamszwakte, en troosten in de droefheid, waarvan uw hart, uw zoou derlandsliedend hart thans wordt overstelpt.

»De menschen van het katholieke, van het welk vrijzinnige Frankrijk zullen u op uwen togt n Rome vergezellen. Het zal een schoon oogenblik zijn de geschiedenis onzer dagen, het oogenblik, waarop u zult bevinden tegenover Pius IX, waarop de groot de beroemdste Christen onzer eeuw zal nederknien v een Opperpriester, die ons aan de schoonste tijden Kerk herinnert. Indien er in dat oogenblik van he ste ontroering in uw hart eene gedachte overblijft v iets anders dan voor Ierland en voor Rome, herint u dan aan ons! De hulde van de liefde, den eerb en de toegenegenheid der Katholieken van Frankrijk v het hoofd der Kerk kan niet beter geplaatst zijn op de lippen van den katholieken bevrijder van Ierland.

De heer O'Connell antwoordde in het Fransch:
»Mijne heeren, mijne ziekte en mijne ontroering h den mijne tong geboeid. Ik zou de welsprekendheid uwen president behoeven om u mijne geheele erken- lijkhed uit te drukken. Maar het is mij onmogelijk w te geven wat ik gevoel. Weet slechts, dat ik d openlijke betuiging van uwe zijde aanzie als eene e belangrijkste gebeurtenissen in mijn leven.

— De heer O'Connell heeft li. Maandag de hoofds weder verlaten, den weg nemende over Orleans en Ly naar Marseille. Volgens de getuigenis der geneesheer zal zijn sterk lichaamsgestel de vermoeienissen v doorstaan, die hij thans ondervindt, indien hij z slechts rust vergunt. Doch O'Connell's ongesteldhe ontspruit vooral uit zijne ziel, die, hoe krachtig ool den wederschok niet heeft kunnen verduren van de ijs- lijke rampen, waaronder Ierland thans gebukt gaat. bevrijder van Ierland heeft zich tijdens zijn kort v blijf alhier met de uitstekendste mannen van Frankr over de godsdienst en andere onderwerpen van h hoogste gewigt onderhouden. Vooral prees hij het g drag der regtgezinde partij bij de jongste verkiezingen haar aanmoedigende om op dien weg te blijven voor gaan, welke op de vereeniging van alle Katholieken zonder onderscheid van partij, zal uitloopen, en die terwijl hij het bezit der godsdienst-vrijheid verschaft tevens aan de staatkundige vrijheid hare zekerste en o verwanlichste waarborgen zal geven.

Eene groote menigte personen heeft zich tot op h laatste oogenblik bij den heer O'Connell aan zijne w- ning, *Rue Rivoli*, doen aanmelden, ten einde h een bezoek te brengen; maar hij was te zeer vermoed om hem te ontvangen; en heeft niemand meer bij zic toegelaten dan den heer Berryer; vermits hij, volgen zijn zeggen, de begeerte niet kon wederstaan om d hand van den beroemden afgevaardigde van Marseille t drukken.

— Men leest in de *Univers* aangaande de Spaansche aangelegenheden het volgende: »Eenige onzer lezers, zeg dat dagblad, zullen zich welligt verwonderen, van i onze kolommen de berigten van Spanje geheel verschillen te vinden van die, welke men in onderscheidene dag- bladen aantreft. Indien men even goed wist als wij, dat de meeste d'r nieuwstijdingen, die sinds eenige dagen worden verspreid over hetgeen te Madrid voorvalt, geene andere bron hebben dan de Engelsche dagbladpers, die zich met een gezworen haat beijvert om het tegenwoordig gouvernement van Spanje ten gronde te rigten, dan zou men onze bescheidenheid billijken en men zou overtuigt zijn van het pligbesef, dat ons met zulk eene behoed- zaamheid doet spreken. Het is eene waarheid, dat de authentieke berigten van Madrid niet van dien aard zijn, dat zij de commentariën kunnen billijken, welke ten onzent worden gevoegd bij het verhaal der ministerieele crisis, waarin de naam van den generaal Serrano voor- komt. Wij willen daardoor geenszins ontkennen, dat er bij onze naburen vrij buitengewone dingen voorvallen, maar welke zijn die dingen, nauwkeurig beschouwd? Dit wordt nergens verklaard, en de Engelsche dagbla- den hebben niet in last het ons mede te deelen.

Het eerste gerucht dezer geheimzinnige gebeurtenissen, opgenomen en ingelascht door het Fransche dagblad *la Patrie*, heeft van de zijde der Madridsche dagbladen tot eene bijna eenparige wederlegging aanleiding gegeven. Echter is een dezer bladen op het lezen van die lastertaak niet met zoo veel verontwaardiging bezielt geweest om zich van de overname van die zinsneden te onthouden, van daar eene vermeerdering van schandaal.

»Men heeft opgemerkt, dat de jonge koningin en haar doorluchtige gemaal voor eenige dagen van een wandeling in het Prado naar hun paleis terugkerende, geheel Madrid te voet zijn doorgestaan. Dit feit alleen is eene beschaming voor de leguachtige overdrijving van sommige verhalen. Maar is het in elk geval niet be- treuenswaardig, dat de koninklijke waardigheid zich moet vernederen tot het afleggen van dergelijke open-

are getuigenissen tegen den laster en de beledigingen, waaraan zij ten doel staat?"

MADRID, 25 Maart. Het dagblad van Cadix, hetwelk de belangen des handels voorstaat, heeft dezer dage berichten van Portugal ontvangen, dd. 20 Maart, waarin wordt gemeld, dat twee bataljons vrijwilligers, sterk 700 man, van de stad Faro waren vertrokken, en dat zij zich hadden ingescheept, koers zettende naar Evora. Den 6 der loopende maand zielden zij voorbij Ayamonte. Zij worden aangevoerd door Maldonado, staatkundig opperhoofd en president der revolutionaire junta van Faro. Zij begaven zich eerst in de rigting van Mortola, om vervolgens naar Beja en van daar naar Evora te gaan, om einde de bezetting te versterken. Men voegde er bij, dat paarden en geschut over land verzonden waren.

— *El Clamor Publico* zegt, dat in deze hoofdstad een verontrustende berigten uit Portugal zijn aangekomen. De toestand van den maarschalk Saldanha zou zoo onpeilbaar zijn, dat hij niet langer aan de opstandelingen het hoofd dacht te kunnen bieden, zonder de gewapende en onmiddellijke tussenkomst van Spanje. Het dagblad deelt een bewijze hiervan den volgende brief mede, gedagteekend uit Lissabon van den 19 Maart: "Saldanha heeft zijn eersten adjudant naar de Koningin gezonden, om haar te verklaren, dat hij niets kan uitrichten, zonder de gewapende tussenkomst van Spanje; ontvangt hij die niet, dan verklaart de maarschalk plegtig, dat hij zal ophouden zich tusschen de Koningin en het volk te stellen, maar dat hij van het bevelhebberschap afzien en het land verlaten zal."

Dientenvolge vraagt het gouvernement van Portugal heden aan Spanje, dat het oogenblikkelijk op zijn grondgebied eene zekere hoeveelheid troepen doe aanrukken.

Nu is de vraag, of Spanje hierin zal bewilligen, of weleer, of Engeland zulks zal gedoogen?

Van eene andere zijde leest men in een brief gerigt aan de *Morning Herald* het volgende: "Men verzekert, dat koningin Victoria en de koning der Belgen, laatstelijk aan de koningin van Portugal hebben geschreven, met oogmerk om haar met nadruk uit te te noodigen, al hare krachten in te spannen ten einde met de opstandelingen van Oporto eene overeenkomst te sluiten. De koningin heeft aanvankelijk ieder denkbeeld verworpen om met de rebellen te onderhandelen, maar haar gemaal heeft haar eindelijk bewogen om Saldanha hierover te raadplegen. Een der adjudanten van den maarschalk, t. w. den heer Ximenes, heeft deszelfs antwoord medegebragt, hetwelk gunstig luidt voor eene overeenkomst met de opstandelingen door tussenkomst van Engeland. Te gelijker tijd dringt de maarschalk aan op het zamenstellen van een nieuw kabinet."

Intusschen weigert Schwalbach om het beheer over de troepen, onder de bevelen van den baron Fox geplaatst, als bostend om hem te vervangen, aan dezen veldheer over te dragen.

De verslagenheid, die te Lissabon heerscht, is niet te beschrijven. Tot overmaat van ramp zijn de levensmiddelen buitengemeen in prijs gestegen. Het disconto der bank is tot 40 ten honderd geklommen, en binnen acht dagen verwacht men nog eene rijzing van 10 procent.

— Men leest in de *Heraldo*: "De *Clamor Publico* is in dwaling gebragt door zijne berigtgevers in Portugal: Wij hebben brieven van Lissabon van 19 Maart, welke het voor eene onwaarheid verklaren, dat het leger van den hertog van Saldanha in eene deerniswaardige toestand verkeert, en dat het Portugeesch gouvernement de tussenkomst van Spanje zou hebben ingeroepen."

"De komst te Lissabon van een adjudant van Saldanha heeft een staat van oorlog doen ontstaan, en staat met den oorlog in geen het minst verband. De berigten van Portugal, welke verre van ongunstig te zijn, luiden zeer verblijvend voor de zaak der Koningin. De troepen van Saldanha en Casal hadden het beleg van Oporto ondernomen, alwaar eene schroomelijke verwarring heerscht. Te gelijker tijd hebben eene hende van 1000 opstandelingen, die van de Algarven aan de stad Evora waren te hulp gekomen, die door de troepen der Koningin omsingeld was, onderweg hunne aanvoerders verlaten, hunne wapens weg geworpen en zijn naar hunne haardsteden terug gekeerd."

— De *Heraldo* zegt, dat het gouvernement aan zijnen vertegenwoordiger te Parijs de noodige orders heeft gegeven opdat deze langs den weg van regten voldoening verkrijge van de belediging door een dagblad der Koningin Isabella aangedaan. De *Heraldo* noemt *la Patrie*, een Parijsch dagblad, als zich aan deze belediging te hebben schuldig gemaakt.

ENGELAND.

LONDEN, 31 Maart. Eergisteren werd in het huis der Lords beraadslaagd over den bill betreffende eene vermindering van den dienstdij van het leger. De mar- kies van Londondery achtte het raadzaam den bill eerst aan de beoordeelin- van bevoegde personen, en inzonderheid van den Hertog van Wellington te onderwerpen.

— In de zitting van het huis der gemeenten van eergisteren, werd, na eene korte beraadslaging over de vermindering van het aantal arbeiders aan de publieke

werken in Ierland, door den heer Borthwick de aandacht van Lord Palmerston gevestigd op eene proclamatie van een zeer woesten en bloeddorstigen aard, van den generaal Breton, in Catalonië, tegen de Carlisten in die provincie. Lord Palmerston deed opmerken, dat het Britsch gouvernement, van die proclamatie geen officieele kennis droeg en dat zij ongunstig afstak bij de zachtzinnige proclamatie van den graaf van Montemolin; dat de generaal echter niet meer in functie was, en dus de proclamatie geen nadeelig gevolg hebben zou.

Deze opmerking van den heer Borthwick, ten voordeele der Carlisten, gaf vervolgens aanleiding tot eene scherpe woordenwisseling.

Lord Bentinck bragt op nieuw ter sprake de toenemende sterfte in Ierland en vroeg op bitsen toon aan den heer Labouchère of hij gereed was een adres te rigten aan de katholieke geestelijkheid van Ierland, om hen te noodzaken eene opgave te doen van den staat van sterfte in hunne parochiën, gelijk de protestantsche leeraars zulks zouden doen.

De heer Labouchère antwoordde hierop, dat hij deswege reeds naar Ierland had geschreven, doch dat, daar de opgaven, hem niet nauwkeurig genoeg voorkwamen, hij ten tweedemale daarover schrijven zou, ofschoon onderscheidene leden overtuigd waren, dat het hoogst moeilijk was, zulke rapporten met nauwkeurigheid op te maken. Overigens moest men wel bedenken dat de katholieke geestelijkheid geene rijks-ambtenaren zijn, aan wie men zoo iets te gebieden heeft.

Na eenige woordenwisselingen ging het huis in commissie over ter behandeling van de Ierse armen-wet, waarna de vergadering uiteen ging.

— Gisteren avond is in het huis der lords ingekomen de koninklijke sanctie van onderscheidene voordrachten van wet. Na eenige onderwerpen van ondergeschikt belang behandeld te hebben, werd de vergadering tot Donderdag e. k. verdaagd.

— In het huis der gemeenten vroeg de heer Spooner verlot tot de voordragt van een wetsontwerp strekkende tot eene meer krachtdadige beteugeling der zedeloosheid. Op eene tegenwerping van den heer Craven Berkeley over het onpassende van de behandeling dezer stof in de kamers, had de beraadslaging geen verder gevolg.

Lord Morpeth gaf zijn verlangen te kennen tot het voordragen eener wet, ter bevordering van de gezondheidstoestand der steden. Daartoe zou strekken het leiden en wijzigen van den loop der stroomende en vlietende wateren, het bevorderen van het verdrijven van den rook en het begraven buiten de steden.

Lord Lincoln gaf te kennen, dat dit nagenoeg de zelfde voordragt was, waartoe hij voor twee jaren verlot had aangevraagd, waarop het huis vergadering verleende tot de voordragt van den bill. Daarna spraken de heeren Fox Maule, Douglas Layard en Herberth over de voordragt van wet betreffende den dienstdij bij het leger; vervolgens ging het huis *pro forma* in commissie over, waarna de zitting werd verdaagd.

— Het schijnt zeker, dat het parlement in de maand Mei e. k. zal onthouden worden. De nieuwe verkiezingen zullen in Junij plaats hebben en het nieuwe parlement zal in September worden bijeen geroepen.

— De graaf van Schimmelpenninck, Nederlandsch gezant bij ons hof is H. Zaterdag morgen naar 's Gravenhage afgereisd. Z. Exc. zal ongeveer eene maand afwezig blijven. De gezant wordt niet genoemd onder het aanzienlijk getal diplomaten, welke H. Zaterdag bij lord John Russell ter tafel genoodigd zijn geweest. Wel schijnt Z. Exc. eene groote receptie bij H. M. op het paleis van St. James te hebben bijgewoond.

— Wij vernemen met een levendig genoegen, dat de heer Newman naar Engeland zal terugkeeren, als broeder van de orde van het Oratorium, eene congregatie, gesticht door den beroemden heilige, Philippus de Neri. Alles wat men gezegd heeft aangaande de vertraging zijner wijding tot priester, is onnauwkeurig. Wij gelooven, dat het noviciaat, waarvan de regel der Oratorianen de verplichting oplegt, de eenige reden is dezer vertraging. (Tablet.)

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 29 Maart. Het berigt der overeenkomst tusschen den Keizer van Rusland en de Fransche bank gesloten, heeft niet alleen alhier ter beurze, maar in de geheele staatkundige wereld een groot opzien verwekt. De meesten zien daarin meer eene staatkundige, dan eene financiële gebeurtenis, en maken er uit op, dat de alliantie van Pruisen met Rusland dagelijks verflauwt.

— Eenige Duitse dagbladen deelen een vrij zonderling stuk mede, namelijk een republikeinsch manifest, hetwelk het eerst in het hertogdom Baden is verschenen, zonder vermelding van den naam van den drukker, en hetwelk geteekend is door het *Rheinsch comité tot oprigting der Duitse republiek*. Ten einde een denkbeeld te geven, van dat stuk, hetwelk rust op de meest verwoesting-ademende en strengste beginselen, zal het voldoende zijn daarvan eenige regels af te schrij-

ven. Zie hier in welke bewoordingen dit naamloos com- mité aanvangt:

"Er zijn hoofden, die niet eerder naar rede willen luisteren, dan op het oogenblik, dat de guillotine gereed staat hun den levensdraad af te snijden. Ook Duitschland is met zulk soort van hoofden bevolkt; men kan boven aan deze lijst alle vorsten, hunne ministers en hunne gezanten plaatsen. Geen redelijk mensch kan het ontkennen, dat Duitschland, na doorworsteling van dien dreigenden opstand eene betere toekomst te gemoet gaat. Dat ieder, die een moedig hart in het lijf heeft, er zich dus op voorbereide, zijn pligt te doen."

WEENEN, 23 Maart. De heer Prokesch, Oostenrijksch gezant bij het hof van Athene, is op dit oogenblik nog niet naar zijnen post vertrokken. Zijne naauwkeurige bekendheid met de aangelegenheden van de Levant, zijne op voorzigtigheid en rijp overleg getuigende sympathie voor het tegenwoordig kabinet van Griekenland, hetwelk hij, naar men zegt, als het nationaalste, en gevolglijk als het beste voor Griekenland en tevens als het jegens de Porte het vriendschappelijkst gezinde kabinet beschouwt, hebben er veel aan toegebragt om onze regering in te lichten aangaande den eigenlijken toestand der zaken, en zijn tegenwoordig verblijf in deze hoofdstad, op een oogenblik, waarin het behoud van den vrede in het Oosten door een op zich zelf onbeduidend misverstand dreigde te worden in gevaar gebragt, mag wel als een gunstig voorval aangemerkt worden. Voor zooveel wij hooren, heeft men zich hier minder bemoeid met de vraag, wie van beide partijen gelijk of ongelijk mogt hebben, dan men zich heeft onledig gehouden om eenen twist bij te leggen, die in zijne gevolgen voor de zich beledigd wanende Porte even zoo nadeelig had kunnen worden als voor het koninkrijk Griekenland. Bij de vriendschappelijke gezindheid, die men alhier steeds jegens de Porte koestert, kan men nauwelijks twifelen, of de bemiddeling, die onze regering te Constantinopel mogt aanwenden, zal met het beste gevolg worden bekrond. Dat het Pruisisch kabinet met onze regering reeds is overeengekomen om deze aangelegenheid volgens gelijke beginselen te behandelen, geeft een vernieuwd waarborg voor de pogingen der beide mogendheden, om door de vereeniging hunner krachten, hunne magt te vergrooten en om welligt ook aan de overige Duitse staten daardoor de gelegenheid te geven door eene naauwe aansluiting bij dezelve, die wederzijdsch nationale overeenstemming te weeg te brengen, welke aan het Duitse volk be- taamt. (A. A. Z.)

Uit Ancona wordt dd. 19 Maart gemeld, dat men aldaar brieven uit Athene had ontvangen, waartuit blijkt, dat de weigering van het Turksche ultimatum zich dagelijks meer en meer bevestigt. Intusschen zijn de voorstellen, welke men tot bijlegging van het bestaande misverstand van het Grieksch kabinet aan de Porte heeft gerigt, met zulk een verzoenenden geest beziel, als men nauwelijks scheen te mogen verwachten, en waardoor er weinig twijfel overblijft aan eene spoedige, bevredigende oplossing van dit vraagstuk. Volgens deze voorstellen wil de Grieksch regering o. a. een eigen buitengewoon gezant naar Constantinopel afvaardigen om het leedwezen der Grieksch regering over het voorgaande te betuigen en de verzekering te geven, dat aan den nieuwen Turkschen gezant, die als gevolmachtigd minister den heer Mussurus zal vervangen, de opregte vriendschapsbetuigingen en de hartelijkste ontvangst in Griekenland ten deel zal vallen.

De Fransche dagbladen schijnen daarentegen te gelooven, dat het gerezen geschil, wel verre van spoedig verrekend te zullen zijn, door eene toenemende verbittering van weerszijden wordt gevoeld, zoodat eene nadering van vijandelijkheden schier onvermijdelijk is. Zij maken gewag van wapening, van represailles en van belemmering van handel en scheepvaart. Men zal spoedig weten wat van de zaak is.

— De duurte van levensmiddelen en de nood waaraan de behoeftige klassen te Weenen zijn blootgesteld, hebben het gouvernement tot groote maatregelen van voorzorg doen besluiten; talrijke patrouilles doorkruisen de straten, en de posten, door die troepen en door de politie bezet, zijn overal verduddeld.

KIEL, 28 Maart. Z. M. de Koning van Denemarken heeft geweigerd, de verkiezing te bekrachtigen van die afgevaardigden tot den Holsteinschen landdag, welke herkozen zijn, en hun het verlof toe te staan, zonder hetwelk zij geene zitting kunnen nemen. Men voegt er bij, dat ten gevolge dezer weigering, de leden der Landsekerij van het hertogdom eenparig hun ontslag hebben ingediend.

GENEVE, 24 Maart. De groote raad heeft de artikelen der constitutie goedgekeurd betreffende het consistorie. Wat is het consistorie? Het consistorie te Genève is het kerkelijk ligchaam, dat de hervormde kerk beheerscht en bestuurt. Dit ligchaam, hetwelk de volheid van het geestelijk gezag bezit, zal volgens de nieuwe grondwet, slechts leeken tot doozelfs leden mogen heb-

ben; in alle geval zullen van de 30 leden slechts zes geestelijken mogen zijn; zoodat 24 leken en 6 geestelijken de bisschoppelijke, of liever de pausselijke magt over de kerk zullen uitoefenen; dat wil zeggen van den zeker aantal volksleiders van St. Gervais zal alles afgeleiden wat de zedeh en de tucht, het godsdienstig onderwijs, de priesterlijke opleiding en de wijdingen, de prediking van het evangelie en de dispensatie der Sacramenten in het protestantsche Rome aangaat!.....

BERN, 25 Maart. De verontwaardiging des volks over de benoeming van Dr. Zeller tot prof. de theologie heeft zich in weerwil van de bekende proclamatie van het bestuur lucht gegeven in een adres aan den grooten raad, hetwelk van 8490 handteekeningen is voorzien. De raad is deswege echter tot de orde van den dag overgegaan, doelt het valt te betwijfelen, of het volk, aan wien men zoo vaak en onder zoo vele verschillende vormen zijne volstrekte en onbeperkte soevereiniteit heeft voorgedrukt, de regering zal laten begaan, of dat het het voorbeeld van Zurich zal volgen, hetwelk, voor eene volmaakte dergelijke zaak in 1839 zijn bestuur heeft weggejaagd. Intusschen zijn de katholieken van Bern rustige aanschouwers van deze binnenlandsche twisten van het Bernsch protestantisme.

ITALIE.

ROME, 24 Maart. Prins Oscar van Zweden, heeft voor eenige dagen bij Z. H. een afscheids-bezoek afgelegd, en daarna Rome verlaten, zich over Florence naar Livorno of Genua begevende om zich aldaar in te schepen.

Men leest in de Times van Woensdag 31 Maart een correspondentie-artikel uit Rome van den 19 dierzelfde maand, waarin wordt gemeld, dat Z. H. den volgende dag den raad van ministers zou vergaderen, en dat in denzelfden zou worden beslist, of de Pausselijke vrijwilligers onthouden en de Zwitsersche regementen afgevoerd zouden worden, en of in de geheele uitgestrektheid der pausselijke staten een burgerwacht zou worden opgericht, onder de benaming van Provinciale Macht. Oostrijk zou zich, naar luid dier berichten, tegen deze maatregelen verzetten, en men verwachtte, dat die leden van den raad, welke de beginselen dier mogendheid zijn toegedaan, zich ten ernstigste tegen de aanneming van het voorstel zouden verzetten. Het edict, betreffende den raad van censuur, had de verwachtingen der ultraliberale nog niet bevredigd, (gelijk trouwens wel te voorzien was) doch de gematigde, d. i. de welgezinde, en doelmattigen, voorzigtigen vooruitgang wenschende partij niet daarin, en te regt, eene belangrijke schrede voorwaarts. De raad van censuur te Rome is zamengesteld uit den Padre Maestro del S. Palazzo, president, den marquis Antici, den abt Coppi, den heer Salvatore Betti en eenen rechtsgeleerde, de heer Vannutelli. Al deze personen hebben zich door hunne letterkundige voortbrengselen eenigen roem verworven, en zijn, behalve den president (zegt de berigtgever van de Times), alle van gematigd liberale gevoelens.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

Geboorten (1 April): J. G. Fuhrer, Jr. en C. F. J. Dankmeijer.

Overleden (1 April): B. M. Monterossi en G. J. M. Nachhaar. (2 April): Klaas Minne, 17 j. — (2 April): C. H. van Proosdy, geb. Siehof, 29 j. — (2 April): D. Oomen, 81 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 2 April.

Waren. Registeren zijn uit de hand afgedaan 22 en 5 vaten Maryland per de Koninginprinsessan.

Huiden. De gisteren avond gehondene veilingen zijn afgeleiden als volgt: 24000 st. Java Runder en 199 st. Buffel en Carabou zijn 65 kav. verkocht van 19 tot 46 cts. en 52 kav. opgehoonden van 23 tot 38 cts. 17000 st. O. I. Runder en 700 st. Buffel en Carabou zijn 52 kav. verkocht van 14 tot 46 cts. en 54 kav. opgehoonden van 23 tot 51 cts. 2299 Geiten zijn van 35 tot 41 st. verkocht.

Waren 120 a n. en n. Oosten. f 438; 127 a o. dito f 443; 120 a n. dito f 450; 129 a moeijte b. Pools. f 470; in ent; 120 a n. Gr. n. f 450; 126 a dito f 420, 425; 125 a Vries. f 435; 132 a Bovenlandsche f 460 cons. **Waren** 118, 119 a Petersb. f 352, 353 entr.; 121 a Inlandsche f 380; 124 a Kost. f 360 cons. **Waren** 143 a Deens. f 265; 110 a n. dito f 264, in ent. **Boekweit** 121 a Amersf. f 275.

Koolzaad een doen; Elve 64; Op 9 vaten olie dadelijk in April 69; Rapkoeke per 6 w. f 38; Vliegend 37; primo Mei 36; Sept. 35; Oct. 36; Nov. 36; Dec. 36; Lijnolie per 6 w. f 32; Vliegend 31; 1. Hennipolie per 6 w. f 38; Vliegend 31. Rapkoeke 1040 f 79 a 82. Lijnkoeke harde 104 f 13.

DELT 1 April. De prijzen der Boter zijn hier heden geweest, 1ste soort f 36 a f 37; 2de soort f 33 het vierde vat. **SNEEK**, 30 Maart. Boter f 37. Aanvoer van Boter 919 1/2 en 131 1/2 ton.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

1 APRIL.	gebl.	2 APRIL.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. a 2 1/2 pCt.	58 1/2	58 1/2	58 1/2
Dito Dito	71 1/2	71 1/2	71 1/2
Dito Dito op resc.	71 1/2	71 1/2	71 1/2
Dito Dito	91 1/2	91 1/2	91 1/2
O. I. Leening	91 1/2	91 1/2	91 1/2
Amortis. Syndic.	4 1/2		
Dito Dito	5 1/2	89	
Handel-Maatschappij	4 1/2	173 1/2	173 1/2
Haarlemmermeer	5		
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2		
Aand. Holl. S. M.			
BELGIE,	4 1/2		
Dito	2 1/2		
Dito bij Rothschild	2 1/2	50 1/2	
SPANJE, L. bij Ard. van 85 f	5	17 1/2	17 1/2
Dito bij Dito onb. st.	5	17 1/2	17 1/2
Dito	3		
Dito Binnenl. a 6 m.	3	29 1/2	29 1/2
Coupons Ardoin	15 1/2	15 1/2	29 1/2
Passive			
Deferred			
Fransché Uitgest.			
PORTUGAL, te Londen	3	36 1/2	
Dito Dito	4	32 1/2	36
Dito Binnenl. a 1 Conto	5		
Rust. Ob. H. 1798 en 1818	5	104 1/2	104 1/2
Dito Dito 1828 en 1829	5	104 1/2	104 1/2
Ct. b. d. 1851 en 1833	5	91 1/2	91 1/2
Dito bij Hope	4	88 1/2	88 1/2
Dito bij Stieglitz en C.	3	88 1/2	88 1/2
Cert. te Hamburg	5	101	
Inschrijving in Assignat.	6		
Cert. van Dito	6	69 1/2	
POLEN, Certifico.	4		
Dito Aand. met Loten f 500			
Dito Dito	5	142 1/2	
AMERIKA, Phil. Bank	5 pCt.		
Dito	5		
Dito Bank-Actien			
Oostenrijk, Met. 5 pCt. 104 1/2; dito 2 1/2 pCt. 53 1/2; Obl. bij Goll en C. 5 pCt. 102 1/2; Napels, Cert. bij L. en B. 92 1/2; Braz. 5 pCt. 37 1/2; Gren. 20 1/2; Ecuador 2 1/2; Venez. 41 1/2.			
Koers van het Geld: Beleening 3 1/2 pCt., Prolog. 3 pCt.			
Wissel-Disconto 4 pCt.			
ANTWERPEN, 31 Maart. Kerkelijke Staat. Oblig. 1852 a 1857 vijf pCt. 100. Certifico. 1844, vijf pCt. 98.			

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35 1/2; Zigt dito 35 1/2; 2/m. Londen 11.92 1/2; Zigt Londen 12.00; 3/m. Lisboa. 42 1/2; 3/m. Porto 43 1/2; 2/m. Petersb. 1.92 1/2.

NIEUWSTIJNDINGEN, BETREFFENDE INTRISTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

De Coupons der Certificaten van ingeschrevene kapitalen ten laste van den Pausselijken Staat, verschenen 1° Januarij 1847, worden van af 1° April 1847, betaald ten kantore der Ontvraag- en Betaalkas, te Amsterdam, en wel de Coupons van Scudi 2.30 met f 5.67. — Scudi 4.80 met f 11.82. — Scudi 2.50 met f 6.15. — Scudi 5 met f 12.30.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.
Op Dinsdag 6 April, 's avonds ten vijf ure.
N°. 1. De Katoendrukkerij en Serwerij de Bruidwisch, met Huizing, Tuin, Stallij, enz., buiten de Leidsche Poort, langs de Wijde sloot, No. 121.
2. Een Huis en Erve, Kerkstraat No. 4166.
3. Een Huis, Achterhuis en Erve, Baangracht, No. 6400 en 1.
4. Een Huis en Erve (Tappertij), Haringpakkerij, No. 1331.
5. Een dito, Reguliersgracht, No. 5346.
6. Een Buitenverblijf, Zomervreugd, Heerenmakerspad, No. 58 en 39.
7. Een Huis, Achterhuis en Erve, Kalverstraat, No. 3051.
8. Een Huis en Erve, Boornstraat, No. 5700. (zie samen)
9. Een Huis, Tuin en Erve, als voren, No. 5701, in slag.
10. Een Huis en Erve, Vinkenstraat, No. 2528.
11. Een Huis, Tuin en Erve, als voren, No. 2535.
12. Een dito, als voren, No. 2291.
13. Een Huis en Erve (Tappertij), Naauwe Lombardsteeg, No. 2024.
14. Een Huis, Tuin, enz. (Stads grond), Plantaadje, Kerklaan, No. 6898.

ADVERTENTIEN.

Heden beviel allervoorspoedigst van een welgeschapen Zoon M. J. C. B. VERGEER, geliefde Echtgenoot van G. P. LURASCO.
AMSTERDAM, 1 April 1847.

Heden overleed tot onze groote droefheid, aan eene sleepende ziekte, onze teederbeminde Vader en Behuudvader de Heer ANTONIUS BOTS, in den ouderdom van 71 jaren, na tijdig voorzien te zijn geweest van de H. Sacramenten onzer Moeder de H. Kerk.

HELMOND, 28 Maart 1847. A. H. BOTS, uit aller naam.

LANDVERHUIZING.

In overeenstemming met verschillende voornamen Recdershuizen, kunnen diegenen, welke voornemens zijn naar Noord-Amerika te vertrekken, zich ter bespreking van scheepsruimte bij E. MUMM en P. AUWERDA, te Nijmegen vervoegen. Brieven franco.

H. J. VAN OGTROP en J. BREUKELAAR, HZ.
Makelaars, zullen op Maandag den 26 April 1847, des avonds na vijf ure, in het voormalig O. Z. Heeren-Logement, door de Notaris A. B. Zonne van de Boeken, verkopen:

Een extra kapitaal, hecht, sterk en weldoortinnend **KOOPMANS WINKELHUIS** en **ERVE**, met afzonderlijke **BOVEN- en BENEDENWONINGEN**, op de Nieuwmarkt, tusschen de Dijkstraat en de St. Antonies Breestraat, N°. 3587. Broeder bij Billetten omschreven. De bewijzen van eigendom en veilconditiën zijn rien dagen bevoorrens te zien ten kantore van gemelden Notaris, Oude Schans, bij de Keizerstraat.

NB. Op dit Perceel kan een gedeelte der koopsom als Hypotheek gevestigd blijven.

Door Gebr. J. & H. VAN LANGENHUYSEN, te Gravenhage, is alom verzonden en tegen 30 Centj verkrijgbaar gesteld:

NOVENA

TER EERE

VAN HET

Heilig Hart van Maria,

Naar het Italiaansch van den Eerwaarden Pater

J. M. MANFREDINI, S. J.

Met eene voorrede van P. VAN DER PLOEG, R. K. P. en Leenaar in het Seminarie Hageveld.

En wordt nog met succes gedebiteerd:

HANDBOEKJE

VOOR DE ZAKEN DER

Roomsch-Katholieke Kerkdienst.

Eerste Jaargang 1847. a / 1.20.

Door J. G. MEIJER, te Arnhem, is uitgegeven, en (voor zoover de geringe voorraad strekt) bij de meeste Boekhandelaren des rijks verkrijgbaar:

I. Dr. J. A. STAPP'S, OPVOEDINGSLEER in den GEEST DER KATHOLIEKE KERK, naar de derde Hoogduitsche uitgave, vrij bewerkt en met aantekeningen verrijkt. (door Th. Baobwen, R. K. Priester. Prijs f 2.60

II. CHRISTELIJKE LEER IN VOORBEELDEN, de orde van den Catechismus gevolgd, met bijvoeging van spreken op de stof toepasselijk, ontleend uit de H. Schrift en uit de gewijde en ongewijde geschiedenis. Een Handboek bij het Christelijk onderwijs der jeugd, en tevens een Christelijk Huis- en Familie-boek, naar het Hoogduitsch van Dr. F. HERBST, met een voorwoord en onder toezigt van J. WESTERMAN, R. K. Pr. en Kapellaan te Arnhem, Eerste deel; Geloof, Hoop en Liefde. Tweede deel; over de Christelijke Gerechtigheid, de Heilige Sacramenten en 's Menschen Uitsien. De prijs van het complete werk (twee deelen) is f 5.00

Eerw. Geestelijken, Onderwijzers, Ouders en alle die bij eene Christelijke opvoeding der jeugd slechts eenig belang hebben, worden beide deze KERKELIJK GOEDGEKEURDE Handboeken aanbevolen. Men leze de gunstige beoordeelingen in de Cath. Ned. Stemmen en het Tijdschrift de Katholiek van Maart 1846.

Door bovengenoemde is nog uitgegeven, het als geschenk bij gelegenheid van de toelating der kinderen tot de eerste H. Communie, zeer geschikt werkje:

III. GEESTELIJKE HERINNERINGEN en OPWERKINGEN, voor Jongelingen en Jonge Meisjes, bestaande in eene beknopte herhaling der lessen en vermaningen, hun bij de voorbereiding tot de eerste H. Communie gegeven. Tweede verbeterde en kerkelijk goedgekeurde uitgave, met een plaatje ter gedachtenis aan de eerste H. Communie, waarop de noodige ruimte ter invulling van naam, enz. Prijs f 0.25

NB. Voor Eerw. H. Geestelijken, bij getallen tot minder prijs.

IV. PLAATJES TER GEDACHTENIS AAN DE EERSTE H. COMMUNIE, met de noodige ruimte ter invulling van de naam, tijd, enz., met Goud gebronsd per 100 stuks f 3.50
Dezelfde plaatjes (zwart) per 100 stuks f 2.50

Bij de Boekhandelaars GEBR. VERHOEVEN, te s Bosch, is verkrijgbaar:

DÉFENSE DES LIBERTÉS RELIGIEUSES.

Compromises dans une brochure intitulée:

DE L'APPEL COMME D'ABUS

dans ses rapports avec la constitution Belge; réponse à M. VERHOEVEN, professeur de droit canon à l'université catholique de Louvain, par M. DE BAVAT, Procureur-Général à la cour d'appel de Bruxelles.

Réponse à M. DE BAVAT, Procureur-Général à la cour d'appel de Bruxelles; par M. VERHOEVEN, Professeur de droit canon à l'université catholique de Louvain.

Amsterdam, bij G. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever